

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu 25 września 2024 r. w Warszawie
w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w sprawie z wniosku L. S. i O.N. o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i
bezstronności przez sędziego SN Leszka Bieleckiego
w sprawie o ustalenie wypadku przy pracy, sprostowanie protokołu
powypadkowego, zadośćuczynienia, odszkodowanie i rentę, II PSKP 64/23,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

W sprawie o ustalenie wypadku przy pracy, sprostowanie protokołu powypadkowego, zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę, II PSKP 64/23, powódki wniosły o stwierdzenie, że sędzia Sądu Najwyższego Leszek Bielecki, wyznaczony do jej rozpoznania w charakterze sprawozdawcy, nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jej powołaniu i postępowania po powołaniu oraz wyłączenie jej od rozpoznania tej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jednym z wymagań formalnych wniosku złożonego przez powódki jest „*przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie*” (art. 29 § 9 pkt 2 u.s.n.). Z kolei na podstawie art. 29 § 5 u.s.n. żądanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności należy uzasadnić okolicznościami danej sprawy mogącymi doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących składającego wniosek oraz charakteru sprawy.

Powódki w ogóle nie odniosły się do okoliczności sprawy II PSKP 64/23 rozpoznawanej w składzie z udziałem sędziego Leszka Bieleckiego. Według wnioskodawczyń jedyną przyczyną niespełniania przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności jest powołanie na stanowisko sędziego SN na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Wnioskodawczynie nie wskazują, dlaczego po wspomnianej wyżej nowelizacji Krajowa Rada Sądownictwa miałaby wnioskować o powołanie na urząd sędziego wyłącznie osoby niespełniające wymogów niezawisłości i bezstronności. Zamiast tego wnioskodawczynie powołały się na uchwałę z 23 stycznia 2020 r., BSA I-1410-1/20, stanowiącą, że sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Zatem wnioskodawczynie w ogóle negują możliwość udziału w składzie sądu sędziego Leszka Bieleckiego, co pozostaje poza zakresem badania w sprawie z art. 29 § 5 u.s.n., a na podstawie art. 180 ust. 2 Konstytucji możliwe jest tylko w sprawach, w których ustawa przewiduje możliwość złożenia sędziego z urzędu lub zawieszenia w urzędowaniu. Sąd Najwyższy nie mógł uchwałą z 23 stycznia 2020 r. zmienić art. 379 pkt 4 k.p.c., a tym bardziej Konstytucji. Dlatego Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z 20 kwietnia 2020 r., U 2/20 (MP z 2020 r., poz. 376) stwierdził niezgodność tej uchwały SN z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej,

Traktatem o Unii Europejskiej i Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Ze względu na brak w uzasadnieniu wniosku elementów koniecznych do jego rozpoznania, w postaci wskazania na zagrożenie brakiem niezawisłości w tej konkretnej sprawie, wniosek podlega odrzuceniu na podstawie art. 29 § 9 pkt 2 i § 10 u.s.n.

[SOP]

r.g.